

چه کسانی باید امر به معروف و نهی از منکر کنند؟

امر به
معروف
نهی از منکر

امر به معروف و نهی از منکر یکی از ضرورت‌های دین اسلام است و با اهمیت‌دادن به این مقوله نیمی از مشکلات جامعه حل می‌شود ولی نباید فراموش کنیم که امر به معروف و نهی از منکر طبق دستورات اسلامی مرحله‌ای دارد.

امر به معروف و نهی از منکر یکی از ضرورت‌های دین اسلام است و با اهمیت‌دادن به این مقوله نیمی از مشکلات جامعه حل می‌شود ولی نباید فراموش کنیم که امر به معروف و نهی از منکر طبق دستورات اسلامی مرحله‌ای دارد.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، از جمله شروط امر به معروف و نهی از منکر خوش‌زبانی و سخن شایسته و خوب گفتن است. این موارد از شرایط ایمان و تربیت اخلاق اسلامی نیز است و در همه برخوردهای اجتماعی شرط لازم است به ویژه در مسایلی که به اصلاح و تربیت افراد و جامعه می‌انجامد.

در همین رابطه به آیاتی از قرآن و احادیث دینی درباره شناخت معروف و منکر و رعایت شخصیت افراد و خوش‌زبانی در امر به معروف و نهی از منکر اشاره می‌کنیم.

امام کاظم (ع) به روایت از پیامبر (ص) از پدران خود می‌فرمایند: حق ندارد امر به معروف و نهی از منکر کند، مگر کسی که دارای سه خصوصیت باشد. اول با کمال مدارا و تادب، امر به معروف و با کمال مدارا و تادب نهی از منکر کند. دوم با رعایت عدالت و اعتدال، امر به معروف کند، با رعایت عدالت و اعتدال نهی از منکر کند. سوم درباره آنچه امر به معروف می‌کند عالم باشد (و مسائل شرعی آن را بداند) و درباره آنچه نهی از منکر می‌کند عالم باشد (و مسائل شرعی آن را بداند).

پیامبر (ص) می‌فرمایند: کسی که امر به معروف می‌کند نیاز دارد که خود از احکام حلال و حرام آگاه باشد. امام صادق (ع) می‌فرمایند: کسی که امر به معروف و نهی از منکر می‌کند، باید سه ویژگی داشته باشد از جمله به آنچه امر می‌کند خود عمل کند و آنچه را از آن نهی می‌کند، خود ترک کرده باشد.

خداوند در آیات 43 و 44 سوره طه می‌فرمایند: به سوی فرعون بروید که او به سرکشی برخاسته است، و با او نرم نرم سخن بگویید، شاید بپذیرد، یا بهراسد.

پیامبر (ص) در حدیثی دیگر می‌فرمایند: برای موعظه کردن خلق صلاحیت ندارد مگر کسی که از عیب و ضعف سخن آگاه باشد، تعبیر درست از نادرست را در هرجایی تشخیص دهد، بهانه‌جویی‌های درونی انسان‌ها را بشناسد و هوای نفس و اغواگری‌های نفس را از نظر دور ندارد.

پیامبر (ص) در حدیثی دیگر فرمودند: کسی که امر به معروف و نهی از منکر می‌کند باید خیرخواه مردم و دوست و مهربان نسبت به آنان باشد و عقده‌گشایی شخصی نکند.

امام علی (ع) در حدیثی فرمودند: نصیحت کردن کسی میان مردم، سرکوفت زدن است. پی‌نوشت:

نواد راوندی/ 21 بحار 87/100

بحار 91/100

سوره طه، آیات 43 و 44

بحار 2/52

بحار 84/100

غررالحکم 322/

منبع:

الحیات، محمد رضا حکیمی